

Η Κοινωνικοποίηση απέναντι στην Κοινοποίηση

Πώς οι ποιότητες του Σιάτσου συνηχούν με την άσκησή του,
νοηματοδοτώντας την επικοινωνία του

Ο Άγγλος σκηνοθέτης Peter Brook είχε πει μέσα από ένα θεατρικό έργο του: «Υπάρχει η αλήθεια σου, η αλήθεια μου, και η αλήθεια».

Τη φράση διέτρεχε ένα αεράκι ειρωνείας, γιατί η αλήθεια δεν είναι κανενός, και κάθε φορά που για κάποιο λόγο την επικαλούμαστε, αυτή κάθεται στη θέση της ήσυχης, είτε τη βλέπουμε, είτε όχι. Αυτό που εκφράζουμε ως αλήθεια μου, σου, μας, δεν είναι παρά το προσωπικό βίωμα.

Και σήμερα, ό,τι πω, προκύπτει από αυτό, και ενέχει μόνο αυτό, το προσωπικό βίωμα.

Ας φανταστούμε πως μέσα σε μια παρέα φίλων, γνωστών και αγνώστων, παίζουμε το παιχνίδι παντομίμα. Η αντίπαλη ομάδα βάζει το «Σιάτσου» ως το ζητούμενο να «ερμηνευτεί» με παντομίμα για να το βρει η δικιά μας ομάδα, και επιλέγει κάποιον από εμάς για να ερμηνέψει το «Σιάτσου», αφού ως γνώστες, θα μπορούσαμε να θεωρηθούμε οι ιδανικοί ερμηνευτές του...

Να το ερμηνέψουμε, όχι όμως ως τεχνική, πράγμα που θα ήταν εύκολο για την αντίπαλη ομάδα, αλλά ως χαρακτηριστικά γνωρίσματα και ποιότητες...

Τότε, όπως γίνεται σ' αυτό το παιχνίδι, εμείς θα σηκωνόμασταν όρθιοι, και, επιλέγοντας τα πιο «αναγνωρίσιμα» χαρακτηριστικά του Σιάτσου, θα ξεκινούσαμε...

Ποια είναι αυτά τα γνωρίσματα και οι ποιότητες του Σιάτσου, που το κάνουν τόσο «αναγνωρίσιμο»;

Ποια είναι εκείνα που αποτυπώνουν την ταυτότητα του και πέρα από την τεχνική, τόσο, που αποδίδουν άρτια τη φύση του (nature) και κατά την άσκηση του;...λέμε...

- **Ενεργειακή προσέγγιση**...σαν μία «γλώσσα» που γίνεται κατανοητή σε όλο το φάσμα αντίληψης του έμψυχου και άψυχου περιβάλλοντος, ορατού και μη, συνειδητού και μη...έτσι, από την πρώτη στιγμή που αναλαμβάνουμε το ρόλο μας, και κάνουμε να σηκωθούμε για να βρεθούμε στο ενδιάμεσο των 2 ομάδων, ήδη

υφαίνουμε, «*The Web that has not Weaver*», το υφαντό χωρίς υφαντή, κατά τον Ted Kaptchuk, ένα Ενεργειακό πεδίο...τόσο που να γίνεται σταδιακά αισθητό.

Λέμε...

- **Ολιστική προσέγγιση**...σαν ένα χώρο υποδοχής, για τον κάθε άνθρωπο ολόκληρο, σωματικά και ψυχικά, σε συνεχή διάδραση με το περιβάλλον, τον χρόνο, τον χώρο, το έμψυχο και άψυχο υλικό...έτσι, ενώ σηκωνόμαστε να ερμηνέψουμε, αφουγκραζόμαστε ήδη,...τι συμβαίνει γύρω μας: πρόσωπα, μυρωδιές, θερμοκρασία χώρου, κινήσεις σωμάτων, όλα παρόντα.

Λέμε...

- **Σύνδεση**...όταν μέσα από μια ερμηνεία εντός του κέντρου και των ορίων μας απευθυνόμαστε στους αποδέκτες ανοιχτά, ευρύχωρα, αναγνωριστικά, προσωπικά, όσο και συνολικά, με το βλέμμα, τις χειρονομίες, τις κινήσεις του σώματος.

Λέμε...

- **Μη παρεμβατικότητα**...καθώς σηκωνόμαστε και κινούμαστε με ζωντάνια ανάμεσα στην ομάδα μας, χωρίς αναγκαία να ποδοπατήσουμε κάποιον, οδηγούμαστε στον κενό χώρο μεταξύ των 2 ομάδων σε μια απόσταση άνεσης και σεβασμού των εκατέρωθεν ζωτικών χώρων...

.....και αφήνω για το τέλος κάποια πιο τεχνικά χαρακτηριστικά της άσκησης του Σιάτσου, λέμε...

- **Ευθυγράμμιση**...ήδη από τον τρόπο που καθόμαστε φαινόταν ότι, αν και, όπως και οι υπόλοιποι, καθόμαστε χαλαρά, όπως συνήθως συμβαίνει σε μια δραστηριότητα παρέας, η αίσθηση που εκπέμπει το δικό μας «χαλαρά» είτε από τη στάση του σώματος, είτε από τις κινήσεις μας για να σταθούμε όρθιοι, είτε και από τις εκφράσεις του προσώπου μας...μέσα στην χαλαρότητά του ενέχει εγρήγορση, συγκρότηση, αμεσότητα, ροή...
- **Κίνηση από το Hara**...με το να ερμηνεύουμε εκπορευόμενοι από το κέντρο μας με συγκέντρωση, οικονομία, απαλή δυναμική, και...

- **Σταθερή και κάθετη πίεση**...όταν η ερμηνεία μας κινητοποιεί με αμεσότητα και διαύγεια τη σκέψη, την ανταπόκριση του αποδέκτη...

Αυτά και άλλα, θα μπορούσαμε να λέμε όλοι μαζί...μέχρι αύριο, μεθαύριο, και στο άγνωστο μέλλον... «μεταφέροντας» την κάθε ποιότητα του Σιάτσου, ως «παρουσία», «γλώσσα», «φως», «χειρονομία», «συμπεριφορά», «εξωτερική εμφάνιση», όπως το βιώνει ο καθένας μας την κάθε στιγμή, τόσο μέσα από την υπόστασή μας ως ασκούντες...όσο και, σε κάθε μας εκδήλωση ως άνθρωποι...

Και θα το έκανα ευχαρίστως, αφενός γιατί το Σιάτσου εμπεριέχει έναν αστείρευτο πλούτο ποιοτήτων, και αφετέρου γιατί το προσωπικό βίωμα, μου δείχνει μέχρι σήμερα ότι στον αποδέκτη μας, δηλαδή τον δεχόμενο ή τον εν δυνάμει δεχόμενο, το Σιάτσου γίνεται πρωτίστως «αναγνωρίσιμο» μέσα από τις ποιότητες που «μεταφέρονται» **ασυνείδητα** από εμάς τους γνώστες και ασκούντες, είτε του απευθύνονται άμεσα είτε όχι, μέσα από κάθε μας ενέργεια, πράξη, και λειτουργία...

Και εν τέλει **αυτό** συνιστά μια ολοκληρωμένη ατμόσφαιρα επικοινωνίας...μέσα από την οποία ο αποδέκτης «γνωρίζει» και «υποδέχεται» το Σιάτσου εντός του.

Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που το πεπτικό μας σύστημα αφομοιώνει την τροφή, αυτή η ατμόσφαιρα επικοινωνίας αποτυπώνεται μέσα του, στο σύνολο των ποιοτήτων της, και ανάλογα με τον κάθε αποδέκτη και τις ανάγκες του, εκδηλώνεται σε θετικές αλλαγές στη ζωή του, στην υγεία του, στον τρόπο που φροντίζει τον εαυτό του...στον τρόπο που μιλάει για το Σιάτσου «μας»...γιατί για εκείνον, το Σιάτσου **είμαστε εμείς!**

«Μεταφέρονται» λοιπόν οι ποιότητες του Σιάτσου, με την κυριολεξία της μεταφοράς, (μετατόπιση) *transportation*, με τη συμβολική της υπόσταση, *metaphor*, και τελικά μέσα από την αφομοίωση, *integration*... γιατί, τόσο σύνθετα λειτουργεί η επικοινωνία, και εφόσον **αυτή η επικοινωνία** ενέχει οργανικά, και όχι μόνο «διακοσμητικά» τις ποιότητες του Σιάτσου, τότε έχει μια αδιάψευστη δυναμική, για την οποία δεν χρειάζεται να προσπαθούμε...απλά συμβαίνει...**απλά γονιμοποιεί και γονιμοποιείται...**

Και εδώ είναι πολύ σημαντικός ο ρόλος του ασκούντα, ως **ο «κοινωνός»** του Σιάτσου.

Ο Ιπποκράτης τον 4^{ος} αιώνα π.Χ., στα άπαντά του συστήνει στον γιατρό ότι «οφείλει να ντύνεται σεμνά, απλά, και να είναι περιποιημένος. Να κάθεσαι σε καρέκλα στο ίδιο ύψος με τον ασθενή, για να μην «δείχνει» ανώτερος, και ακόμη, να αμείβεται λογικά».

Ο σπουδαίος κινέζος θεραπευτής, ο Sun Simiao, περίπου 10 αιώνες μετά τον Ιπποκράτη, το 660 μ.Χ., συστήνει στον γιατρό ότι «δεν θα πρέπει να δίνει σημασία στην κοινωνική τάξη, την οικονομική κατάσταση ή την ηλικία κάποιου. Ούτε θα πρέπει να τον απασχολεί αν ο θεραπευόμενος είναι ελκυστικός ή άσχημος, εχθρός ή φίλος, ομοεθνής του ή ξένος, μορφωμένος ή αγράμματος. Θα πρέπει να υποδέχεται τον καθένα σαν ίσος προς ίσον. Θα πρέπει να αντιμετωπίζει τον κάθε ασθενή σαν να ήταν στενός του συγγενής».

Και οι 2 σπουδαίοι γιατροί, χωρίς να είναι οι μόνοι, συστήνουν στο διηνεκές, τα σημαίνοντα της ταυτότητας του κάθε θεραπευτή που, εν προκειμένω για το Σιάτσου, πάνε πέρα από το καθεαυτό άγγιγμα του Σιάτσου και τη θετική του επίδραση: μας λένε ήδη από τόσο παλιά, ότι η επικοινωνία του ασκούντα έχει υπόσταση και επίδραση σε όλο το φάσμα της άσκησης και φυσικά, στο θεραπευτικό αποτέλεσμα.

Μέσα σ' αυτό το Φάσμα ανήκει και η «προβολή» του Σιάτσου ως η **«αγωγή», η «δουλειά», το «εργαλείο», και η «μέθοδος» αντιμετώπισης και προαγωγής της υγείας και της ευεξίας.**

Και έχει πολύ ενδιαφέρον η λέξη «προβολή» για το μέρος της επικοινωνίας που αφορά τη γνωστοποίηση του Σιάτσου...

Ας φανταστούμε **τώρα** μια κινηματογραφική μηχανή προβολής...ας φανταστούμε αυτή την πηγή από όπου εκπορεύεται μια **δέσμη φωτός** στο εναέριο ταξίδι της μέχρι την οθόνη μιας αίθουσας κινηματογράφου και μέχρι το βλέμμα των θεατών, έτσι που παίρνει μαζί της αποφασιστικά μια κινούμενη εικόνα, ένα φιλμ που συνάντησε κάπου ενδιάμεσα σε γρανάζια, φακούς και κάτοπτρα...

Ακούμε συχνά σήμερα να λέγεται με θαυμασμό για μια οθόνη, ααα...μα πρόκειται για «τεχνολογία υψηλής ευκρίνειας»... εννοώντας ότι, η δέσμη φωτός, σ' αυτό της το ταξίδι, όπου μεταφέρει το πλούσιο υλικό της εικόνας, ένα ταξίδι από τον εσωτερικό χώρο της μηχανής προβολής, προς στον εξωτερικό, δηλαδή την αίθουσα και το ακροατήριο, η εικόνα μεταφέρεται σαν διαμάντι αφεγάδιαστο...

Αντίστοιχα, σ' αυτό το ταξίδι από τον εσωτερικό χώρο της γνώσης μας πάνω στο Σιάτσου, μέχρι τον εξωτερικό χώρο της γνωστοποίησης του Σιάτσου στο τελικό αποδέκτη, που ευελπιστούμε να είναι πολλοί και όχι μόνο ένας...**γι' αυτή τη γνωστοποίηση** είναι αναγκαία και σημαντική, εν προκειμένω, μια, όχι τεχνολογία, αλλά

«**τέχνη** υψηλής ευκρίνειας», για να ταξιδέψει και να φτάσει το Σιάτσου ολόκληρο, με τις ποιότητες του αφεγάδιαστες, μέχρι τον ολόκληρο αποδέκτη...για να τον υποδεχτεί.

Μπορεί να μην μας χρειαστεί «μηχανή προβολής» γιατί ο «καλός λόγος» και η σύσταση ενός δεχόμενου Σιάτσου από εμάς, προς έναν γνωστό του ο οποίος του μετέφερε μια ανάγκη ή έναν πόνο του, συχνά είναι αρκετός...

Μπορεί ακόμη το άμεσο περιβάλλον μας να είναι μια «πρόσφορη μηχανή» προβολής, αν όχι «υψηλής ευκρίνειας» τουλάχιστον «οικείας ευκρίνειας»...και φέρει αξιόπιστα το χάρισμα των προσωπικών σχέσεων...

Μπορεί όμως, η νέα τεράστια και αέναη «μηχανή προβολής», τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, αυτός ο «κόσμος εικόνων» και «εικονολέξεων» με τις άγνωστες ακόμη περιοχές λειτουργίας, όσο και επίδρασης, παρούσας ή μελλοντικής ένα ευρύ πλέον αντικείμενο μελέτης από κοινωνιολόγους, ανθρωπολόγους, ψυχαναλυτές, φιλοσόφους, και άλλες σχετικές ειδικότητες...**μπορεί**...για το Σιάτσου και για εμάς τους ασκούντες το Σιάτσου, να είναι μια «μηχανή προβολής», **μπορεί**;...

Μπορεί το Σιάτσου, ένα αντικείμενο βαθιάς παράδοσης και γνώσης, ένας δρόμος ζωής, *όπως συχνά λέγεται από συναδέλφους, και έτσι το νιώθω κι εγώ*, το Σιάτσου, που σήμερα ακόμη σαν επάγγελμα, βαδίζει σε θολά νερά αναγνώρισης, θεσμοθέτησης, εκπαιδευτικών προτύπων και άσκησης, μέσα σε μια ιδιαίτερα αμφίσημη από κάθε άποψη εποχή, παγκόσμια, μπορεί να συγχρονιστεί και να συμπορευτεί με εμάς ως φορείς του, μέσα στο πνεύμα αυτής της εποχής, χρησιμοποιώντας τα μέσα **της** για να καλυφθούν οι ανάγκες **της**, σαν να είναι εκ προοιμίου αυτές οι ανάγκες και **δικές μας**;...

Συγκεκριμένα, μπορεί πράγματι αν «κοινοποιήσουμε» με μία ανάρτηση στο Facebook, ή στο Instagram, το**"Keep Calm and Receive Shiatsu"** να **κοινωνήσουμε** στον εν δυνάμει ενδιαφερόμενο κάτι από τις ποιότητες του Σιάτσου, σαν να είναι πράγματι το Σιάτσου «μας» το άθροισμα ενός αριθμού ποιοτήτων ενταγμένο μέσα σε μια γραμμική διαδικασία «προβολής»;...

Μπορεί μέσα από μια τέτοια γραμμική διαδικασία να προσφέρουμε στους *επιβιωτικούς* εαυτούς μας έναν πελάτη παραπάνω;...

Μπορεί να γίνουμε εμείς ως ασκούντες και το Σιάτσου ως τέχνη, ακόμη ένα προϊόν, εξομοιωμένο ανάμεσα σε χιλιάδες άλλα, στο τεράστιο σουπερ μάρκετ του διαδυκτίου και των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης;...

Μπορεί να μεταφέρουμε κάτι τις ποιότητες του Σιάτσου με τρόπο όχι μόνο «εικονικό» αλλά καταρχήν οργανικό, δηλαδή εκ των έσω «αναγνωρίσιμο», έτσι που να γονιμοποιήσει τόσο την καθεαυτή γνώση πάνω στο Σιάτσου, όσο και να γονιμοποιηθεί σε έναν επόμενο πελάτη, ή μια επόμενη συνεργασία;...

Μπορεί να φυτέψουμε έναν στείρο σπόρο για μια και μόνο σοδειά, ή μπορεί να καλλιεργήσουμε το έδαφος για μια γόνιμη σοδειά που θα γονιμοποιήσει και την επόμενη, ή τις επόμενες;...

"Keep Calm and Receive Shiatsu" λοιπόν, ή αναζήτηση για γόνιμες ενέργειες διασυνδεσιμότητας;...όπως..

- *Σύνδεση και Παρουσιάσεις σε ομάδες και κοινότητες,*
- *Αρθρογραφία σε Ειδικά Έντυπα,*
- *Προσφορά έργου με φορείς υγείας (νοσοκομεία, γιατρούς, κτλ),*
- *Συνεργασίες με συναδέλφους, και συγγενείς μεθόδους και φορείς αυτών,*
- *Αναφορά και Συμμετοχή σε έρευνες,*

...και κάθε άλλη ενέργεια κατά το δυνατόν σύμφυτη με τον εαυτό μας, για να πλάθει έτσι μια γόνιμη διασυνδεσιμότητα και κατά συνέπεια, την οργανική και υγιή αφομοίωσή μας μέσα στην κοινωνία;...

.....

Ας είναι το ίδιο Σιάτσου με τις ποιότητες του, η απάντηση σε κάθε προηγούμενη ερώτηση.

Ας είναι το ίδιο Σιάτσου με τις ποιότητες του, το υλικό με το οποίο θα νοηματοδοτήσει κάθε ασκών την προσωπική του «μηχανή προβολής» που θα τον συνδέσει με την κοινωνία γόνιμα και ισορροπημένα.

...και όπως λέει μια Κινέζικη παροιμία,

*«Το πουλί δεν τραγουδάει γιατί έχει μια απάντηση.
Τραγουδάει γιατί έχει ένα τραγούδι».*